

Zăpada cade în troiene surde, O vrabie se-așează pe o creangă. Atras de frumusețea iernii Un fluture-adormit pesemne

Într-un ungher al casei părăsite

Se-aventurează vesel între fulgii mari.

Prim-balerin la Opera de Vară

Se-aruncă-n dans...

Tristețea-i e amară când

Aripile-și frânge în frigul

Ce răzbate din inimile lor.

Să-i spună careva

Că nu-i de vină,

C-a nimerit fără să vrea

În lumea lor de gheață și lumină.

POEZIE DE Gabriela Cosovan